

EL COMPLEMENT DIRECTE

DEFINICIÓ: Complement verbal que rep la significació del verb i que té la funció de subjecte pacient en les oracions passives.

COM S'IDENTIFICA?

1. Quasi mai comença amb preposició*.
2. Sol contestar a la pregunta *què?* formulada al verb.
3. És un complement d'un verb transitiu (els intransitius no tenen CD).

La princesa estudia **català**. (transitiu perquè té CD: **català**).

La princesa dorm al sofà. (intransitiu perquè no té CD).

4. L'única prova infalible al 100% per reconèixer-lo és passar l'oració a la veu passiva.

LA VEU PASSIVA:

Les oracions es poden formular en veu activa (més usual) i en veu passiva (menys usual perquè és més complexa). En la veu passiva, el subjecte pateix l'acció del verb en lloc de realitzar-la. És possible passar de la veu activa a la passiva i de la passiva a l'activa seguint aquest senzill procés:

1a. ACTIVA: marcam el **subjecte** i allò que sospitam que pot ser el **CD**: *Nosaltres hem menjat **els albercocs**.*

1b. PASSIVA: el suposat **CD** esdevé el **subjecte** i l'**antic subjecte** esdevé un **complement agent** (comença amb la preposició **per**)
***Els albercocs** (ara és subjecte, i no CD) han estat menjats **per nosaltres** (ara és complement agent, i no subjecte)*

ALTRES EXEMPLES:

2a. ACTIVA: *Aquest estiu, **jo** llegesc **molts de llibres**.*

2b. PASSIVA: *Aquest estiu, **molts de llibres** són llegits **per jo**.*

3a. ACTIVA: ***El vell rei** nomemà hereu **el fill menor**.*

3b. PASSIVA: ***El fill menor** va ser nomenat hereu **pel vell rei**.*

4a. ACTIVA: ***Els menorquins** no han fet mai **un formatge com aquest**.*

4b. PASSIVA: ***Un formatge com aquest** no ha estat mai fet **pels menorquins**.*

5a. ACTIVA: *No entengueren **aquell concepte de màrqueting**.*

5b. PASSIVA: ***Aquell concepte de màrqueting** no va ser entès **per ells**.*



Subjecte el·líptic que se sobreentén (= *ells* o *elles*)

*** COMPLEMENT DIRECTE AMB PREPOSICIÓ A:**

En alguns casos, el CD pot anar precedit de la preposició a:

1. Quan és un pronom personal fort (**mi, tu, ell, ella, nosaltres, vosaltres, ells, elles, vós, vostè, vostès, si**).

*Us ha vist **a vosaltres**.*

2. En casos de reciprocitat.

*Es miraven l'un **a l'altre**.*

3. En casos d'ambigüitat.

El València** es classificarà si guanya **a l'Arsenal**.* (sense preposició, la frase canviaria totalment de significat: ***El València** es classificarà si guanya **l'Arsenal)

4. És admissible davant dels pronoms **tothom, tots i ningú**.

*Ja han saludat **(a) tothom**.*

*Els van trobar **(a) tots reunits**.*

*No vol **(a) ningú**.*